

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/24/2018
Identifikačné číslo spisu: 4017200088
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200088.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: JOPI TRADE, spol. s r. o., so Vlčany 155, IČO: 34 127 313, zastúpený Nagy & Partners, s. r. o., Športová 470/11, Galanta, IČO: 36 869 341, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 680062842/2016/STA zo dňa 15.12.2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/138/2017-98 zo dňa 07. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/138/2017-98 zo dňa 07. marca 2018 z a m i e t a .

Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I.
Konanie pred prvostupňovým správnym súdom

1. Krajský súd v Nitre (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 11S/138/2017-98 zo dňa 07. marca 2018 podľa ust. § 191 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie Colného úradu Nitra (ďalej aj „prvostupňový správny orgán“) č. 680039645/2016 zo dňa 08.08.2016 a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie. Colný úrad Nitra predmetným rozhodnutím uznal žalobcu za zodpovedného z naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu uvedenej v ust. § 16 ods. 1, písm. o/ zák. č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby, nakoľko si nespĺnil povinnosť uvádzať na trh pohonné

látky s minimálnym obsahom biopalív v každom litri jednotlivého druhu pohonných látok ustanoveného v prílohe č. 1 k citovanému zákonu, ktorý je za rok 2011 stanovený pre motorovú naftu kódom kombinovanej nomenklatúry 2710 19 41 vo výške 5,20 %, čím došlo k porušeniu ustanovenia podľa § 14a ods. 3 zák. č. 309/2009 Z. z.. Za uvedený správny delikt mu uložil pokutu v sume 201.488,- eur podľa § 16 ods. 3, písm. a/ zák. č. 309/2009 Z. z.. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím č. 680062842/2016/STA zo dňa 15. 12. 2016 rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobca v žalobe nenamietal zistený skutkový stav správnym orgánom prvého stupňa, a teda tento nepovažoval správny súd za sporný. Sporným bolo, či pokuta za správny delikt bola alebo nebola uložená po uplynutí objektívnej prekluzívnej lehoty. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že vo vzťahu k správne deliktu, ktorého sa dopustil porušením príslušného ustanovenia zákona č. 309/2009 Z. z. nie je možné aplikovať ustanovenia § 155 ods. 12 daňového poriadku. Správny súd sa s týmto názorom žalobcu nestotožnil. V ustanovení § 16 ods. 9 zákona č. 309/2009 Z. z. bola stanovená objektívna lehota na uloženie pokuty inšpekciou najneskôr do troch rokov od porušenia zákonom ustanovených povinností. Ďalším orgánom štátneho dozoru oprávneným uložiť pokutu bol colný úrad (§15 ods.1 písm. b/ zákona č. 309/2009 Z. z.), a to za porušenie ust. § 16 ods. 1, písm. o/ až v/. V ustanovení § 16 ods. 7 citovaného zákona bolo uvedené, že na konaní o uložení pokuty podľa odseku 3 (uloženie pokuty colným úradom) sa vzťahuje osobitný predpis, ktorým bol v tom čase platný a účinný zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ktorý bol od 01. 01. 2012 nahradený zákonom č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Z uvedeného je teda zrejme, že zámerom zákonodarcu bolo nielen taxatívne uviesť, za ktoré správne delikty je oprávnená uložiť pokutu inšpekcia, a za ktoré colný úrad, ale odkazom na zákon č. 511/1992 Zb. odlišil i objektívnu prekluzívnu dobu, po uplynutí ktorej nebola oprávnená uložiť pokutu inšpekcia (3 roky - podľa § 16 ods. 9 zákona č. 309/2009 Z. z.) a colný úrad (5 rokov - podľa § 155 ods. 12 písm. a/ zákona č. 563/2009 Z. z.). Nie je možné sa stotožniť s výkladom žalobcu, že pojmom inšpekcia sa rozumie orgán dozoru (ktorým je inšpekcia a colný úrad). V zákone je celkom jednoznačne uvedené, že orgánom dozoru je inšpekcia a colný úrad. Správny orgán prvého stupňa, ako i žalovaný správne aplikovali na daný prípad objektívnu päťročnú prekluzívnu lehodu, a teda dospeli k záveru, že nezanikla trestnosť správneho deliktu v dôsledku uplynutia trojročnej prekluzívnej lehoty, ako to tvrdil žalobca. K spáchaniu správneho deliktu zo strany žalobcu malo dôjsť uplynutím lehoty 25 dní po skončení kalendárneho mesiaca, v ktorom mal žalobca podať colnému úradu hlásenie o plnení povinnosti uvádzať na trh pohonné látky s obsahom biopalív za II. štvrtrok roku 2011, t. j. do 25. júla 2011 a III. štvrtrok roku 2011, t. j. do 25. októbra 2011. Podľa ust. § 27 ods. 3, 4 daňového poriadku, lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Ak nie je taký deň v mesiaci, končí lehota posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo deň pracovného pokoja, posledným dňom lehoty je najbližší nasledujúci pracovný deň. Rozhodnutie žalovaného zo dňa 15. 12. 2016, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Colného úradu Nitra zo dňa 08. 08. 2016, nadobudlo právoplatnosť podľa vyznačenia dňa 30. 12. 2016, teda pred uplynutím päťročnej objektívnej prekluzívnej lehoty, ktorá začala plynúť od 01. 01. 2012 podľa § 155 ods. 12 daňového poriadku a uplynula dňom 31. 12. 2016.

3. Krajský súd ďalej konštatoval, že napriek tomu, že správne orgány aplikovali správne právne predpisy na posúdenie plynutia objektívnej prekluzívnej lehoty správneho deliktu, ktorého sa dopustil žalobca, ich postupom došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej. Výrok rozhodnutia o správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i evidencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným. Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť preto určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/28/2007 zo dňa 6. marca 2008).

4. Podľa názoru krajského súdu preskúmané rozhodnutia tieto zákonné požiadavky vymedzenia výroku o správnom delikte nespĺňajú, a preto súd obidve rozhodnutia správnych orgánov zrušil. Vo vymedzení skutku správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia Colného úradu Nitra zo dňa 08. 08. 2016 chýba časové vymedzenia skutku, t. j. kedy sa mal žalobca protiprávneho konania dopustiť (druhý a tretí štvrtýrok 2011). Toto časové vymedzenie je síce uvedené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ale chýba v jeho výroku a v dôsledku toho špecifikácia skutku správneho deliktu, pre ktorý bola žalobcovi uložená pokuta, nie je dostatočne určito vymedzená. Časový údaj uvedený vo výroku rozhodnutia - rok 2011 sa nevzťahuje na obdobie porušenia povinností žalobcu, ale sa vzťahuje na príslušný kód kombinovanej nomenklatúry stanovený na rok 2011.

5. Krajský súd uviedol, že správny orgán prvého stupňa sa dopustil ďalšieho závažného pochybenia, ak neoznačil jednoznačne a úplne právny predpis, pod ktorý subsumoval nesplnenie povinnosti žalobcu pri uvádzaní pohonných látok na trh, a to ust. § 154 ods. 1 písm. j/ daňového poriadku, ktorý explicitne uvádza, že správneho deliktu sa dopustí ten, kto nesplní niektorú z povinností nepeňažnej povahy podľa osobitných predpisov, a teda špecifikácia právnej normy vzťahujúca sa na správny delikt je neúplná. Povinnosť, ktorú žalobca porušil a v dôsledku tohto porušenia sa dopustil správneho deliktu, bolo potrebné v samotnom výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa uviesť s označením príslušného zákonného ustanovenia, a to § 154 ods. 1, písm. j/ zák. č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov, účinnom do 31. 12. 2016 v spojení s ust. § 16 ods. 1 písm. o/ zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom do 31. 12. 2011. Až takéto označenie právnych noriem, pod ktoré bolo potrebné subsumovať porušenie povinností zo strany žalobcu, predstavuje úplnú špecifikáciu správneho deliktu.

6. Vzhľadom k vyššie uvedenému krajský súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, a preto jej súd vyhovel a rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa ust. § 191 ods. 1, písm. g/ S. s. p.. Vzhľadom na to, že rozhodnutie žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa tvoria jeden celok, bolo potrebné z rovnakých dôvodov zrušiť i rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 08. 08. 2016, čoho sa žalobca podanou žalobou i domáhal.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

7. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku, v ktorej uviedol, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že výrok rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa zákonom požadované náležitosti obsahoval a rovnako zodpovedá riadnemu vymedzeniu správneho deliktu jednak uvedením skutkovej vety (presným opisom povinností, ktoré žalobca nespĺnil), právnej vety (objektívnej stránky správneho deliktu - nesplnenie povinnosti podľa § 14a ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. t. j. nesplnenie povinnosti uvádzať na trh pohonné látky s minimálnym obsahom biopalív v každom litri jednotlivého druhu pohonných látok stanovených v prílohe č. 1), právnej kvalifikácie skutku (§ 16 ods. 1 písm. o/ zákona č. 309/2009 Z. z.), výrok o treste (v intenciách ust. § 16 ods. 3 písm. a/ zákona č. 309/2009 Z. z.). Sťažovateľ má za to, že jednotlivé skutkové údaje rozhodné pre určenie totožnosti skutku boli v rozhodnutí správcu dane riadne obsiahnuté a vylučujú tak pre ďalšie obdobie možnosť zámene skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok.

9. Sťažovateľ sa nestotožnil s názorom súdu o chýbajúcom časovom vymedzení skutku, t. j. kedy sa mal žalobca protiprávneho konania dopustiť. Vo výroku rozhodnutia colného úradu sa uvádza slovné spojenie „ktorý je za rok 2011 stanovený pre motorovú naftu kódu kombinovanej nomenklatúry 2710 1 41 vo výške 5,20 %“. Slovné spojenie „stanovený na rok 2011“ sa teda nevzťahuje na príslušný kód kombinovanej nomenklatúry 2710 19 41 ako taký, ale na konkrétne časové obdobie t. j. rok 2011, v ktorom je stanovený minimálny obsah biopaliva v motorovej naftě vo výške 5,2 % z čoho je zrejmé, že rok 2011 sa vzťahuje k tomu obdobiu, kedy žalobca nedodržiaval minimálny obsah biopaliva vo výške min. 5,2 % v každom jednom litri, t. j. na obdobie, v ktorom sa dopustil správneho deliktu.

10. Sťažovateľ sa taktiež nestotožnil ani s názorom krajského súdu o nesprávnom vymedzení skutkovej podstaty správneho deliktu, keď tvrdil, že „povinnosť, ktorú žalobca porušil a v dôsledku tohto porušenia sa dopustil správneho deliktu, bolo potrebné v samotnom výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa uviesť s označením príslušného zákonného ustanovenia, a to § 154 ods. 1 písm. j/ zák. č. 563/2009 Z. z. o správe daní v spojení s ust. § 16 ods. 1 písm. o/ zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie“. Podľa sťažovateľa to, že žalobca sa jednoznačne dopustil iba správneho deliktu § 16 ods. 1 písm. o/ zákona č. 309/2009 Z. z., za čo mu mala byť uložená pokuta podľa ust. § 16 ods. 3 písm. a/ zákona č. 309/2009 Z. z., vzhľadom k tomu, že zákonodarca v Poznámke 1 neuviedol zákon č. 309/2009 Z. z., nebolo možné konštatovať, že zo strany žalobcu došlo aj k dopusteniu sa správneho deliktu podľa § 154 ods. 1 písm. j/ zákona č. 563/2009 Z. z., a preto sťažovateľ zastáva názor, že výrok tak, ako ho navrhol doplniť správny súd by nebol správny.

11. Sťažovateľ ďalej poukázal na to, že z dôvodovej správy k ustanoveniu § 195 S. s. p. vyplýva, že písmená a/ až e/ vymedzujú vady, pri zistení ktorých nie je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby, pričom vymedzenie týchto väd vyplýva z judikatúry najvyššieho súdu, ale i ústavného súdu a ESRP. Podľa názoru sťažovateľa správny súd nezistil v prejednávanej príhode vadu týkajúcu sa uplynutia prekluzívnej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodit' zodpovednosť za iný správny delikt, a preto nemal dôvod aplikovať § 195 písm. b/ Správneho súdneho priadku, v tom zmysle ako to urobil.

12. Sťažovateľ vzhľadom k uvedenému navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 462 S. s. p. zrušil a súdne konanie zastavil.

III.

Konanie na kasačnom súde

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 2 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Najvyšší súd SR rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň, vyhlásenia rozhodnutia 24.10.2019 bol uverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

14. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre, preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

15. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S. s. p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

16. Podľa § 6 ods. 1 S. s. p. správne súde v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

18. Z pripojeného administratívneho spisu má kasačný súd za preukázané, že Colný úrad Nitra (správny orgán prvého stupňa) vykonal u žalobcu kontrolu daňového skladu žalobcu, a to v dňoch od 27. 02. 2013 do 07. 02. 2014. Predmetom kontroly bolo preverenie skutočnosti rozhodujúcej pre správne určenie spotrebnej dane z minerálneho oleja, uvedenej v podaných daňových priznaniach zo spotrebnej dane z minerálneho oleja u prevádzkovateľa daňového skladu. Dňa 28. 04. 2014 bol vypracovaný Protokol z daňovej kontroly, v ktorom bola kontrolovaná spotrebná daň z minerálneho oleja za zdaňovacie obdobie júl 2011, august 2011, september 2011, október 2011, november 2011 a december 2011. Počas daňových kontrol za zdaňovacie obdobie január - december 2011 správca dane kontrolou hlásení o plnení povinnosti uvádzať na trh pohonné látky s obsahom biopalív zistil, že žalobca nezaplatil pokutu za správny delikt v zmysle § 16 ods. 1, písm. o/ zák. č. 309/2009 Z. z. v lehote podľa § 16 ods. 4 za obdobie druhého štvrtroka 2011 a tretieho štvrtroka 2011. Podľa preverovaných hlásení za rok 2011 daňový subjekt si v druhom štvrtroku 2011 a treťom štvrtroku 2011 nesplnil povinnosť podľa § 14a ods. 1 zákona č. 309/2009 Z. z. a neuviedol na trh pohonné látky s obsahom biopalív v referenčnej hodnote vypočítanej z energetického obsahu celkového množstva pohonných látok uvedených na trh, ktorá je podľa písm. a/ 3,8% do 31. decembra 2011. Výzvou zo dňa 19. 05. 2015 bol žalobca vyzvaný na vyjadrenie k veci, a to podozrenia z naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu uvedenej v ust. § 16 ods. 1, písm. o/ zákona č. 309/2009 Z. z.. V podaní zo dňa 19. 05. 2015 podal právny zástupca žalobcu vyjadrenie a v ňom uviedol, že došlo k uplynutiu prekluzívnej trojročnej lehoty a zániku trestnosti skutku. Žiadal konanie zastaviť.

19. Rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 10. 09. 2015 bol žalobca uznaný za zodpovedného z naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu uvedenej v ust. § 16 ods. 1 písm. o/ zákona č. 309/2009 Z. z., nakoľko si nesplnil povinnosť uvádzať na trh pohonné látky s minimálnym obsahom biopalív v každom litri jednotlivého druhu pohonných látok ustanoveného v prílohe č. 1 k citovanému zákonu, ktorý je za rok 2011 stanovený pre motorovú naftu kódom kombinovanej nomenklatúry 2710 19 41 vo výške 5,20 %, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 14a ods. 3 zák. č. 309/2009 Z. z.. Za uvedený správny delikt uložil správny orgán prvého stupňa žalobcovi pokutu v sume 201.488,- eur podľa § 16 ods. 3, písm. a/ zák. č. 309/2009 Z. z.. Žalobca podal proti citovanému rozhodnutiu odvolanie.

20. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 02. 03. 2016 zrušil rozhodnutie Colného úradu Nitra a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že sa nezaoberal námietkou žalobcu, že daňový poriadok v ust. § 155 ods. 11 uvádza päťročnú objektívnu lehotu, v ktorej možno uložiť pokutu, ale iba za delikty uvedené v § 154 ods. 1 daňového poriadku.

21. Colný úrad Nitra novým rozhodnutím č. 680039645/2015 zo dňa 08.08.2016 opätovne uznal žalobcu za zodpovedného z naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu uvedenej v ust. § 16 ods. 1, písm. o/ zák. č. 309/2009 Z. z., nakoľko si nespĺnil povinnosť uvádzať na trh pohonnú látku s minimálnym obsahom biopalív v každom litri jednotlivého druhu pohonných látok ustanoveného v prílohe č. 1 k citovanému zákonu, ktorý je za rok 2011 stanovený pre motorovú naftu kódom kombinovanej nomenklatúry 2710 19 41 vo výške 5,20 %, čím došlo k porušeniu ustanovenia podľa § 14a ods. 3 zák. č. 309/2009 Z. z.. Za uvedený správny delikt mu uložil pokutu v sume 201.488,- eur podľa § 16 ods. 3 písm. a/ zák. č. 309/2009 Z. z.. Uviedol, že zákon č. 309/2009 Z. z. ustanovil v § 16 ods. 7 pre konanie o uložení pokuty, ktoré vedie Colný úrad Nitra voči účastníkovi konania odkazom na zákon SNR č. 511/1992 Zb. osobitný procesnoprávny režim, ktorý zahŕňa aplikáciu odlišných prekluzívnych lehôt. Žalobca podal proti rozhodnutiu odvolanie.

22. Žalovaný rozhodnutím č. 680062842/2016/STA zo dňa 15. 12. 2016 rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že päťročná prekluzívna lehota podľa zákona č. 563/2009 Z. z. sa vzťahuje iba na delikty podľa § 154 ods. 1 zák. č. 563/2009 Z. z. uviedol, že pri ukladaní pokuty podľa § 16 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. je potrebné postupovať v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 16 ods. 7 tohto zákona, podľa ktorého na konanie o uložení pokuty podľa odseku 3 sa vzťahuje osobitný predpis, ktorým je v tomto prípade v zmysle platnej poznámky, resp. odkazu zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, ktorý bol zrušený a nahradený od 01. 01. 2012 zákonom č. 563/2009 Z. z.. Zákonodarca v § 16 ods. 7 ustanovil pre konanie vedené colným úradom odkazom na zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (od 01. 01. 2012 zrušený a nahradený zákonom č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) osobitný procesnoprávny režim, ktorý zahŕňa taktiež aplikáciu odlišných prekluzívnych lehôt. Zákonodarca vo vzťahu k osobitnému predpisu rozsah, v akom sa má použiť neobmedzuje, napr. použitím slov ako „primerane vzťahuje osobitný predpis“, čo by znamenalo, že na konanie o uložení pokuty sa nevzťahujú ustanovenia osobitného predpisu v plnom rozsahu. Naopak, ustanovuje, že na konanie o uložení pokuty podľa odseku 3 sa vzťahuje osobitný predpis, a teda ustanovenia osobitného predpisu sa použijú v plnom rozsahu, vrátane úpravy päťročnej prekluzívnej lehoty na uloženie pokuty. Zákon č. 563/2009 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2016 v § 155 ods. 12 určuje päťročnú prekluzívnu lehotu pri ukladaní pokuty za správne delikty uvedené v § 154 ods. 1 tohto zákona, resp. uvedené v § 35 ods. 4 - 12 a 15 zákona č. 511/1992 Zb. Osobitný predpis sa preberá ako celok, a vylúčiť niektoré jeho ustanovenia, ktoré vzhľadom na svoj charakter sa pri ukladaní pokuty môžu, resp. musia použiť, nie je možné.

23. Podľa § 14a ods. 1 písm. a/ zákona č. 309/2009 Z. z. účinného do 31.12.2011 právnická osoba alebo fyzická osoba podľa odseku 2 je povinná uvádzať na trh pohonnú látku s obsahom biopalív v referenčnej hodnote vypočítanej z energetického obsahu celkového množstva pohonných látok uvedených na trh, ktorá je 3,8% do 31. decembra 2011.

24. Podľa § 14a ods. 2 písm. a/ zákona č. 309/2009 Z. z. právnickou osobou alebo fyzickou osobou podľa odseku 1 sa rozumie právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá uvádza do daňového voľného obehu podľa osobitného predpisu na území Slovenskej republiky pohonnú látku.

25. Podľa § 14a ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. právnická osoba alebo fyzická osoba podľa odseku 2 je povinná plnenie povinnosti podľa odseku 1 zabezpečiť prostredníctvom pohonných látok s obsahom biopalív, pričom minimálny obsah biopalív v každom litri jednotlivého druhu pohonných látok je ustanovený v prílohe č. 1, najviac však v množstve ustanovenom v technickom predpise upravujúcom kvalitu pohonných látok. Povinnosť podľa odseku 1 a povinnosť podľa prílohy č. 1 sa považuje za splnenú i v prípade, ak minimálny obsah biopalíva je nižší najviac o 0,25% vrátane v litri jednotlivého druhu pohonných látok, ako je ustanovené v prílohe č. 1, alebo ak je odchýlka v súlade s technickým predpisom. Na účely prílohy č. 1 sa bioetanolovou zložkou rozumie bioetyltercbutyléter alebo zmes bioetyltercbutyléteri a bioetanolu, pričom zmes musí obsahovať minimálny podiel bioetyltercbutyléteri podľa prílohy č. 1. Objem bioetyltercbutyléteri sa do objemu bioetanolovej zložky zmesi započítava 47% svojho objemu. Na účely prílohy č. 1 sa biodieselom rozumie metylester mastných kyselín vyrobený z čistého rastlinného oleja, zo živočíšneho tuku a z opotrebovaných kuchynských olejov a tukov, alebo z ich zmesí, ak spĺňa požiadavky na jeho kvalitu špecifikované v § 2, ods. 4 písm. b) tohto zákona.

26. Podľa § 14a ods. 4 zákona č. 309/2009 Z. z. právnická osoba alebo fyzická osoba podľa odseku 2 je povinná najneskôr do 25. dňa po skončení kalendárneho štvrťroka podať colnému úradu hlásenie o plnení povinnosti uvádzať na trh pohonné látky s obsahom biopalív (ďalej len "hlásenie"), a to na tlačive, ktorého vzor zverejní Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky na svojom webovom sídle.

27. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 309/2009 Z. z. Štátny dozor nad dodržiavaním tohto zákona vykonáva Štátna energetická inšpekcia (ďalej len "inšpekcia") podľa osobitného predpisu a colné úrady podľa osobitného predpisu. Porušenie ustanovení tohto zákona je správnym deliktom, za ktoré je
a) inšpekcia oprávnená uložiť pokutu podľa § 16 ods. 1 písm. a) až n) a w) až y),
b) colný úrad oprávnený uložiť pokutu podľa § 16 ods. 1 písm. o) až v).

28. Podľa § 16 ods. 1 písm. o/, ods. 3 písm. a/, ods. 4, ods. 7, ods. 9 zákona č. 309/2009 Z. z. správneho deliktu podľa tohto zákona sa dopustí právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 14a ods. 2, ktorá nesplní povinnosť podľa § 14a ods. 3 s výnimkou podľa § 14a ods. 8. Ak tento zákon neustanovuje inak, colný úrad uloží pokutu vypočítanú ako súčin minimálneho obsahu biopalíva podľa § 14a ods. 3 neuvedeného na trh v litroch a sumy dve eurá za správny delikt podľa § 16 ods. 1 písm. o) a v). Pokuta podľa odseku 3 písm. a) je splatná bez vyrubenia v lehote na podanie hlásenia podľa § 14a ods. 4. Na konanie o uložení pokuty podľa odseku 3 sa vzťahuje osobitný predpis (Zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov). Pokutu za správny delikt možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď inšpekcia zistila porušenie zákonom ustanovených povinností, najneskôr však do troch rokov od ich porušenia.

29. Podľa § 154 ods. 1 písm. j/ daňového poriadku správneho deliktu sa dopustí ten, kto nesplní niektorú z povinností nepeňažnej povahy podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov, pričom nejde o správny delikt podľa písmen a) až i).

30. Podľa § 155 ods. 12 písm. a/ daňového poriadku pokutu nemožno uložiť, ak uplynulo päť rokov od konca roka, v ktorom sa daňový subjekt dopustil správneho deliktu podľa § 154 ods. 1 písm. a) až d), i) a j).

31. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 S. s. p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od

logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje s v celom rozsahu.

32. Kasačný súd poukazuje na to, že prvostupňové, ako aj druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok. Preto aj pre odvolacie konanie (resp. rozkladové konanie) platia základné zásady správneho konania, ktoré sú zakotvené v ustanovení § 3 ods. 1 až 4 Správneho poriadku. Odvolací správny orgán je povinný zrušiť alebo zmeniť každé nezákonné správne rozhodnutie. V tejto súvislosti kasačný súd poznamenáva, že už samotné rozhodnutie orgánu verejnej správy 1. stupňa trpí vadami spôsobujúce jeho nezákonnosť, nakoľko v ňom absentuje popis skutku s uvedením presného vymedzenia času jeho spáchania, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich rozhodnutiach judikoval, že výrok rozhodnutia o postihu za iný správny delikt musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade aj evidencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným. (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 6. marca 2008, sp. zn. 8Sžo/28/2007, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov SR 1/2014, v časopise ZSP pod č. 69/2008, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 5. novembra 2009, sp. zn. 3Szd/9/2009, obidva uverejnené aj v publikácii Judikatúra vo veciach iných správnych deliktov, zostavená JUDr. Evou Babjakovou, CSc. a JUDr. Jeannette Hajdinovou, vydané v decembri 2017).

34. Podľa názoru kasačného súdu krajský súd správne poukázal na to, že prvostupňové, ako aj druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok, pričom už samotné rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa trpí vadami spôsobujúce jeho nezákonnosť, nakoľko v ňom absentuje presný popis skutku „chýba časové vymedzenie skutku, t. j. kedy sa mal žalobca protiprávneho konania dopustiť (druhý a tretí štvrtýrok 2011)“, aby nemohol byť zamenený s iným. Výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nespĺňa požiadavky o určitosti, konkrétnosti a zrozumiteľnosti výroku a správny delikt spáchaný žalobcom nevymedzuje dostatočne na to, aby nebol zameniteľný s iným skutkom.

35. Vo výroku správnych rozhodnutí je uvedené: „ z naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu uvedenej v ust. § 16 ods. 1 písm. o/ zákona č. 309/2009 Z. z., nakoľko si nespĺnila povinnosť uvádzať na trh pohonnú látku s minimálnym obsahom biopalív v každom litri jednotlivého druhu pohonných látok ustanoveného v prílohe č. 1 zákona č. 309/2009 Z. z., ktorý je za rok 2011 stanovený pre motorovú naftu kódu kombinovanej nomenklatúry 2710 19 41 vo výške 5,20%, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 14a ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z.“ čo však podľa názoru kasačného súdu nespĺňa požiadavky o určitosti, konkrétnosti a zrozumiteľnosti výroku rozhodnutia. Kasačný súd sa preto stotožňuje s názorom krajského súdu, že vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu chýba časové vymedzenie skutku o tom, kedy sa mal žalobca protiprávneho konania dopustiť, teda druhý a tretí štvrtýrok 2011. Nie je postačujúce ak sa táto skutočnosť uvedie iba v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu. Kasačný súd nesúhlasí s námietkou sťažovateľa o tom, že rok 2011 vo výroku prvostupňového správneho orgánu sa vzťahuje k tomu obdobiu, kedy žalobca nedodrжал minimálny obsah biopaliva vo výške min. 5,2% v každom jednom litri, teda na obdobie v ktorom sa mal správneho deliktu dopustiť, a preto časové vymedzenie obsiahnuté vo výroku rozhodnutia správneho orgánu I. stupňa nemá povahu vady spôsobujúcej nezákonnosť rozhodnutia. Takáto úvaha nie je správna aj z toho dôvodu, že žalobcom porušená povinnosť sa nevzťahovala na celé obdobie roka 2011.

36. Z uvedených dôvodov je rozhodnutie prvostupňového ako i druhostupňového správneho orgánu v tejto časti výroku nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, čo je dôvod pre rušenie napadnutého správneho rozhodnutia. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sž/66/1998 zo dňa 30. septembra 1998, ktorý uviedol, že „Výrok rozhodnutia je

jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Musí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu“.

37. Pokiaľ ide o námietku sťažovateľa týkajúcu sa nesprávneho vymedzenia skutkovej podstaty správneho deliktu vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu neoznačením príslušného zákonného ustanovenia, a to § 154 ods. 1 písm. j/ Daňového poriadku v spojení s § 16 ods. 1 písm. o/ zákona č. 309/2009 Z. z., kasačný súd túto považuje za dôvodnú. Krajský súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že „správny orgán prvého stupňa sa dopustil ďalšieho závažného pochybenia, ak neoznačil jednoznačne a úplne právny predpis, pod ktorý subsumoval nesplnenie povinnosti žalobcu pri uvádzaní pohonných látok na trh, a to ust. § 154 ods. 1, písm. j/ daňového poriadku, ktorý explicitne uvádza, že správneho deliktu sa dopustí ten, kto nesplní niektorú z povinností nepeňažnej povahy podľa osobitných predpisov, a teda špecifikácia právnej normy vzťahujúca sa na správny delikt je neúplná“. V poznámke k § 154 ods. 1 písm. j/ daňového poriadku sú vymedzené právne predpisy, ktoré sa vzťahujú k tomuto ustanoveniu zákona, avšak zákon č. 309/2009 Z. z. tu zákonodarca neuvádza, preto nemožno súhlasiť s názorom krajského súdu, že zo strany správneho orgánu neuvedením predmetného zákonného ustanovenia vo výroku rozhodnutia došlo k závažnému pochybeniu prvostupňového správneho orgánu.

38. K námietke sťažovateľa ohľadom konania správneho súdu v zmysle § 195 S. s. p., v ktorej tvrdí, že súd nemal aplikovať § 195 písm. b/ S. s. p., kasačný súd uvádza, že v napadnutom rozhodnutí krajského súdu nebolo explicitne uvedené, že súd postupoval podľa písmena b/ tohto zákonného ustanovenia. Ustanovenie § 195 S. s. p. vymedzuje prípady, kedy správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, a teda prihliada na vady, resp. nezákonnosť rozhodnutí správnych orgánov ex offo. Ustanovenie § 195 S. s. p. explicitne stanovuje, kedy správny súd nie je viazaný v konaní vo veciach správneho trestania rozsahom a dôvodmi žaloby. Táto právna úprava vyplynula aj zo súčasnej súdnej praxe uplatňujúcej plnú jurisdikciu v správnom trestaní na základe čl. 6 ods. 1 Dohovoru a ustanovenia § 250i ods. 1, 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku. Dôvody vymedzené v § 195 S.s.p. majú v zásade povahu väd, ktorých obsiahnutie v preskúvanom rozhodnutí alebo opatrení orgánu verejnej správy má za následok jeho nezákonnosť. Takáto nezákonnosť sa následne musí odraziť v kasačnom alebo i moderačnom rozhodnutí správneho súdu. Rozhodovanie správneho súdu vo veciach správneho trestania sa ďalej približuje výkonu trestného súdnictva aj tým, že hoci zákon nekonkretizuje, ktoré zo základných zásad trestného konania podľa Trestného poriadku [§ 195 písm. c) SSP] budú v rámci správneho trestania použiteľné, môžu práve úvahy o aplikácii týchto zásad tvoriť podstatu súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí o zodpovednosti za správne delikty a o uložených sankciách. Postup krajského súdu bol preto plne v súlade s ust. § 195 písm. c/ S. s. p., keď zistil takú vadu vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktorá má za následok jeho nezákonnosť.

39. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených dôvodov kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 S. s. p., keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

40. O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 467 ods. 1 S. s. p. v spojení s § 167 ods. 1 S. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov kasačného konania.

41. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.